

Elogi de la religió

per Francesc Pardo i Artigas, bisbe de Girona

En una revista sobre la missió de l'Església vaig llegir una reflexió que portava aquest títol: «Elogi de la religió». La seva finalitat era ajudar a descobrir les aportacions de la religió en la construcció d'un món més just. Em semblà de molta actualitat, perquè sovint la religió es redueix a uns actes privats sense cap relació amb la vida pública. Per això faig aquesta reflexió des de les religions, però concretant-la en la cristiana-catòlica.

- Les religions, quan no són manipulades i instrumentalitzades, fan una aportació important a la societat. Manifesten la dimensió transcendental de cada cultura. Parlen del sentit de l'existència humana. Són importants per a la creació dels valors ètics, ajuden a formar estils de vida i tenen una projecció en la vida pública.

- Les religions «no amenacen la convivència», tal com algunes veus han manifestat. És evident que es pot donar un cert fanatisme religiós, però això no ha de ser obstacle per valorar-les com una de les formes d'identitat cultural amb capacitat de mobilitzar persones i societats. Escriu la UNESCO

«que les cultures ofereixen a les religions el seu llenguatge, i les religions ofereixen a la cultura el seu significat més essencial».

- El fet religiós afecta tots els membres d'un grup humà, siguin o no creients, perquè proposa uns valors, unes actituds i uns comportaments que tenen molta repercussió social.

- Per construir un món més just cal treballar també la dimensió espiritual fonamentada en l'amor i la compassió. La religió no pot resoldre per si mateixa els problemes econòmics, polítics i socials, però sí que pot aconseguir un canvi de mentalitat, una transformació del cor, una conversió i unes maneres de viure que no es poden aconseguir només amb propòsits econòmics, polítics o socials.

- La religió educa en les actituds ètiques i democràtiques fonamentals. La democràcia no és real si no es viuen uns valors que es fonamenten en el respecte a les persones, del tot necessaris per a una bona convivència.

La religió pot contribuir d'una manera eficaç a construir una cultura cívica i democràtica perquè afavoreix «tenir cura» de les necessitats de tots els qui compartim el dia a dia afavorint el «bé comú». No oblidem el seu treball de purificació interior, de conversió, d'autocontrol, de disciplina i d'altruisme.

- Educa en el consum responsable. Vivim en societats consumistes i molt competitives, amb un model de benestar basat en la

possessió i l'acumulació de béns. El consumisme sovint ens domina, sense ser-ne del tot conscients, i es converteix quasi en una nova religió del «déu mercat». Alhora, crea necessitats artificials mitjançant la publicitat i altres tècniques.

La religió aporta la seva saviesa per regular el desig de posseir, i afavoreix viure amb sobrietat.

- Afavoreix i capacita per al diàleg. La religió ens capacita per a un diàleg que pressuposa l'escolta si volem arribar a un consens fonamental a partir de valors comuns i des de la diversitat i la pluralitat. Cal la recerca d'espais nacionals i transnacionals en què la diversitat cultural, política i religiosa es reconegui, s'aculli i sigui objecte de diàleg.

- Compromís amb una cultura de la pau. L'anhel de pau és un factor molt important de la dimensió espiritual. Per això és necessari que la persona visqui el do de la pau i, així, esdevingui pacificadora. La religió, si és veritable, sempre afavoreix la pau.

Francesc Pardo i Artigas,
Bisbe de Girona.

AGENDA LITÚRGICA

DISSABTE, 7

- 17.30 Missa vespertina a la residència Santa Oliva.
Ints. Anna Milà i Fusalba.
- 19.30 Missa vespertina del DIUMENGE XIV DURANT L'ANY.
Ints. Asunción Ubach (12è aniversari), Antonia Buenaventura (aniversari) i Carlos Nomen (19è aniversari).

DIUMENGE, 8 - DIUMENGE XIV DURANT L'ANY

- 08.30 Missa matinal.
Ints. Família Sánchez Rengel.
- 11.15 Missa a la capella de l'hospital.
- 12.30 Missa Major del DIUMENGE XIV DURANT L'ANY.
- 18.30 Amics de l'Orgue i de les Arts, monogràfic del Quim Perera i concert audiovisual a l'auditori de la casa de la cultura.

DILLUNS, 9

- 09.45 Missa a la capella de les Escolàpies.

DIMARTS, 10

- 09.45 Missa a la capella de les Escolàpies.

DIMECRES, 11

- 09.45 Missa a la capella de les Escolàpies.

DIJOUS, 12

- 09.45 Missa a la capella de les Escolàpies.
- 19.30 Congrés internacional de Puericantores, concert a la Parròquia.
A càrrec del cor Jeju Catholic Boys and Girls de Korea i del Jugendkathedral Chor Fulda d'Alemanya

DIVENDRES, 13

- 09.45 Missa a la capella de les Escolàpies.
- 21.00 Amics de l'Orgue i de les Arts, 1r cicle d'orgue íntim: les edats de l'Orgue.
Tercer concert: Romanticisme a càrrec del Lorién Santana Roma.

DISSABTE, 14

- 17.30 Missa vespertina a la residència Santa Oliva.
Ints. Anna Milà i Fusalba.
- 18.30 Vida parroquial, bateig de l'Ignacio Melquiades Benabides Martínez, la Nora Martínez Serrano i de l'Alan Muñoz Galletero.
- 19.30 Missa vespertina del DIUMENGE XV DURANT L'ANY.

SANTORAL

DISSABTE, 7 Sant Fermí, bisbe. Sant Ot, bisbe i patró de la Seu d'Urgell i de Solsona.

DIUMENGE, 8 Sant Adrià III, papa. Sant Aquileu i Santa Priscil·la, esposos màrtirs i deixebles de Sant Pau.

DILLUNS, 9 Mare de Déu Reina de la pau. Sant Agustí Zhao Rong, prevere.

DIMARTS, 10 Sant Cristòfol, màrtir i patró dels automobilistes. Santa Verònica Giulani, verge.

DIMECRES, 11 Sant Benet, abat, patriarca dels monjos d'occident i patró d'Europa. Santa Olga, reina. Sant Pius I, papa.

DIJOUS, 12 Sant Joan Gualbert, abat. Sant Fèlix, màrtir.

DIVENDRES, 13 Sant Enric II, emperador. Sant Joel i Esdres, profetes. Sant Eusebi, bisbe.

DISSABTE, 14 Sant Camil de Lel·lis, prevere i patró dels Infermers. Sant Francesc Solano, religiós.

“Celebrem junts la fe”

El programa setmanal de la Parròquia.

Dissabte a les 9h a Olesa Ràdio.

Que descansi en la Pau del Senyor

† María Lorca Vozmediano, 85 anys.

† Juanita Guevara Carnqué, 79 anys.

† Jordi Llombart Gonell, 71 anys.

† Conrad Lloso Rojo, 86 anys.

Comentari de l'evangeli del Diumenge XIV durant l'any

En aquesta perícopes continua el retrat negatiu dels parents i la família de Jesús que trobem a 3,21-35. Jesús visita Natzaret i ensenya en la sinagoga en sàbat. Aquells que escolten les seves paraules estan astorats i es pregunten on ha rebut Jesús la seva saviesa i els seus poders miraculosos. Coneixen bé Jesús i la seva família i es diuen entre ells: «¿No és el fuster, el fill de Maria, parent de Jaume, de Josep, de Judes i de Simó? I les seves parentes, ¿no viuen aquí entre nosaltres?» (6,3). En conseqüència, se senten ofesos perquè algú que els és familiar pugui parlar amb tanta saviesa i autoritat. Jesús es defensa i diu: «Els profetes només són mal rebuts en el seu poble, en la seva parentela i entre els de casa seva» (6,4). Aquestes paraules de Jesús van dirigides contra la gent del seu poble, que demostren manca de creença i comprensió. Però també van dirigides contra la seva família que viu a Natzaret. L'evangelista cita textualment Maria la seva mare, els seus quatre germans Jaume, Josep, Judes i Simó i també un nombre indeterminat i sense nom de germanes. Marc no vol que quedi cap dubte sobre qui és Jesús, ni sobre l'actitud de la seva família i de la gent del seu poble. Perquè tots ells no van creure en Jesús durant el seu ministeri terrenal. No va ser fins després de l'experiència de la resurrecció que amb la força de l'Esperit van entendre i creure en Jesús. Jesús s'atribueix el títol de profeta, relacionant estretament la seva missió amb la dels antics profetes d'Israel, que anunciaven la Paraula de Déu al seu poble. Molts d'ells van ser rebutjats, incompresos i perseguits pel propi poble, tal com li succeeix a la sinagoga de Natzaret a Jesús. La seva manca de fe impedeix que Jesús faci cap miracle, perquè no volen el que Jesús els regala, signes del seu poder, que apunten cap a la salvació. I Jesús se sorprèn que no tinguin fe, però continua el seu camí per altres pobles on ensenya la Bona Notícia i fa miracles (6,6). Jesús no imposa el seu poder, sinó que respecta la llibertat dels homes que el rebutgen. Per tant, si no hi ha fe no hi pot haver miracle: la fe és la conditio sine qua non perquè és manifesti l'acció de Déu a través de Jesús

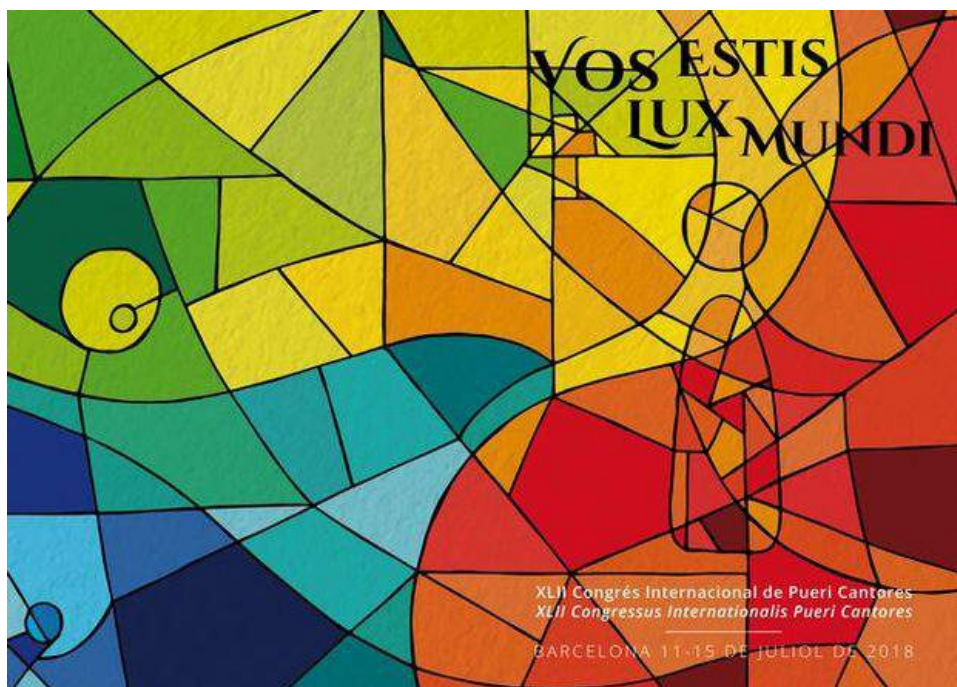
XLII Congrés Internacional de Pueri Cantores a Barcelona

La Federació Catalana de Pueri Cantores —en llatí nens cantaires— agrupa els cors d'infants i joves que tenen com a objectiu principal animar les celebracions litúrgiques amb el cant.

Els seus principis bàsics són l'educació en els valors cristians de convivència a través del cant, l'animació litúrgica en actes religiosos i d'altres esdeveniments de caràcter cultural o popular, afavorir la interacció entre els cors, l'esperit d'Església, de servei i obert a tota la societat i fomentar la formació musical dels seus membres.

Pueri Cantores és un moviment coral present als cinc continents i està format per més de 700 cors. El moviment es va originar a París després de la Segona Guerra Mundial, de mans del sacerdot Mgr. Maillot. L'objectiu era allunyar els infants de la tragèdia del conflicte bèl·lic que havia destruït mitja Europa. Per identificar-los els va vestir amb túniques blanques i una creu de fusta, símbols de puresa, senzillesa i compromís cristià. Aquests elements són els que identifiquen els Pueri Cantores de tot el món. I no només els símbols ans també el lema que Mgr. Maillot es va marcar i que continua plenament vigent: *“Demà tots els joves del món cantaran la pau del món”*.

El moviment de Pueri Cantores va arribar al nostre país als anys 60, tot i que la presència del cant coral a les celebracions litúrgiques l'hem d'anar a buscar segles enrere. Alguns cors de Catalunya es van adherir als Pueri Cantores i van fer seus els objectius que animaven el moviment francès. No va ser fins a mitjan dels anys vuitanta que es va constituir la Federació Catalana. Des d'aleshores s'ha treballat per donar a conèixer el moviment arreu del país.

Què és un Congrés Internacional de Pueri Cantores?

Un Congrés Internacional de Pueri Cantores és la principal activitat de la Federació Internacional de Pueri Cantores, una entitat que aplega més de 40.000 cantaires d'edats compreses entre 7 i 25 de més de 38 països dels 5 continents.

La Trobada Internacional té lloc aproximadament cada dos anys i cada tres edicions es celebra a Roma. Les darreres edicions han estat París (2014), Roma (2015), Sao Paulo (2017), Barcelona (2018) i la propera serà Roma (2020). Les darreres edicions han aconseguit aplegar entre 5.000 i 6.000 joves cantaires a més a més dels seus acompanyants.

Els principals protagonistes i beneficiaris de les trobades internacionals són els petits i joves cantaires. És per a ells que s'organitza un complet programa de 5 dies que inclou concerts, activitats

formatives, culturals, de culte i de lleure. Aquesta filosofia participativa també impregna tots els altres actes públics, en tots ells (concerts de gala, cerimònia d'obertura, celebració de clausura, pregària per la pau) es busca la complicitat i la implicació activa del públic reunint.

El Congrés Internacional també té un component de formació i renovació per a cantaires i directors. Al llarg dels dies els cantaires aprenen nous repertoris comuns per a les diferents activitats plenàries i sobretot gràcies als concerts compartits (entre dos o tres cors de diferents països) es produeix un interessant efecte de flux de repertori entre corals i directors. D'aquesta manera, a banda de la renovació que es produeix pel fet que tothom aprèn nou repertori una bona part del qual nous encàrrecs a creadors en actiu, també es produeix un interessantíssim aprenentatge per intercanvi, entre iguals, que contribueix de forma determinant a l'obertura i la col·laboració mútua entre cors i directors d'arreu del món.

FEDERACIÓ DE PUERICANTORES

VOS ESTIS
LUX MUNDI

CONCERT DE PUERICANTORES A OLESA

Dijous 12 de juliol a les 19.30 hores a la Parròquia

*Cor Jeju Catholic Boys and Girls de Korea i el
Jugendkathedral Chor Fulda d'Alemanya.*